

БУРШТИН — місто Галицького району **Івано-Франківської області**. Знаходиться на р. Гнила Липа (ліва притока Дністра), за 16 км від райцентру та за 40 км від Івано-Франківська. Площа 2,51 км². Поділяється на 2 частини: Старий Б. (старе місто) і Новий Б. (с-ще енергетиків). Насел. 15 298 осіб (2001, складає 106,1% до 1989). Залізнична ст. Через Б. пролягають автотраси Івано-Франківськ-Львів, Калуш-Рогатин. Назва міста походить від ін. назви янтарю — бурштин. На місці сучас. Б. у 15 ст. існувало Нове Село (вперше згадується 1436), яке 1554 дістало статус м-ка. Від 1596 — сучасна назва. Тривалий час належав родові Синявських. Неодноразово Б. спустошували турец.-татар. орди. Під час визв. війни 1648–54 жителі м-ка підтримали Б. Хмельницького. У 1730–50-х рр. місц. жителі брали участь у русі опришків. На поч. 19 ст. Б. належав графові І. Скарбеку, який побудував тут великий палац, звів уніат. церкву (1802), заснував католиц. монастир сестер милосердя (проіснував 1842–1945). У 1849 відкрито однокласну нар. шк., 1898 — чотирикласну. Від кін. 19 ст. у Б. діяла читальня, від 1909 — філія «Просвіти». 1896 засн. філію Укр. пед. товариства (згодом гурток «Рідна школа»). 1902 тут побував митрополит Андрей Шептицький. Під час 1-ї світової війни місто зазнало значних руйнувань. 22–23 червня 1919 у Б. проходили бої УГА із польс. армією. У 20–30-х рр. у місті діяли ґуральня, цегельня, водяний млин, 3 пекарні; 1930 відкрито першу електро-станцію. У 30-х рр. у Б. діяла рай. ексекутива ОУН. Від

1939 Б. — у складі УРСР. 1940 за звинуваченням у належності до ОУН органи НКВС заарештували 16 жит. Б., тоді ж кілька родин вивезено до Сибіру. Від 1940 Б. — смт. 1940–62 — райцентр. 1941–44 окуповане нім. військами. Від 1993 — місто. Нині у Б. працює 12 великих пром. підприємств і більш як 60 малих та середніх. Осн. пром. підприємство — **Бурштинська теплова електростанція**. Збірні залізобетонні конструкції виготовляють на ВАТ «Домобудівник». Працюють ЗАТ «Енергобудівник», хлібокомбінат. У межах міста збудовано низку ставків. На Пд. від Б. — **Бурштинське водосховище**. У місті — 4 заг.-осв. шк., енергетич. технікум, тех. ліцей, торг.-кулінарне училище, муз. шк., ДЮСШ, 6 дитсадків, 6 закладів охорони здоров'я. У Б. діє нар. хор. колектив «Дзвін». Пам'ятки архітектури: костел св. Трійці (1770–74), церква Воздвиження Чесного Хреста (1802), каплиця-усипальниця Скарбків-Яблоновських (1813). У Б. встановлено пам'ятний знак на скасування панщини, пам'ятник Т. Шевченку. Є братська могила воїнів, які загинули у 2-й світ. війні, символічна могила бійців УСС і УГА, вояків УПА та репресованих. Видатні уродженці Б.: історики **І. Витанович**, **Л. Фінкель**.

Рекомендована література

1. Шеремет О. П. Галич: Путівник. Уж., 1989.

Я. Є. Олійник

Бібліографічний опис:

Бурштин / Я. Є. Олійник // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2004. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-38192>. — Останнє поновлення : 2023.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).